

Glücksthal már a háború előtti években és azután is a magyar hiteljogászok egyik kimagasló alakja volt. Midőn az adóügyi törvényhozás a ránk szakadók közterhek folytán jelentőségében emelkedett, az első, egyike volt, akik közreműködtek az új jogszabályok megfelelő bírálatában s álymódon közrehatottak azok jogászai kiépítésében. A Pester Lloyd, az OMKE, az Adó- és Illetékügyi Szemle a cikkek nagy tömegét hozták Glücksthal tollából, mely cikkek mind a gazdasági és jogász tudás egyesítői. De Glücksthal emelett mint a fővárosi bizottság örökös tagja s fesóházi tag is a jogászai közélet terén jelentékeny szerepet játszott.

Glücksthal Samu halála szerkesztőségünknek is gyász. A lap alapítása óta szeretettel karolta, fel ügyünket és lapunk egyik szerkesztője, Dr. Glücksthal Andor édesatyját és egyben jogi mentorát gyászolja az elhunytban, akinek emlékét szerkesztőségünk halás kegyelettel őrzi.

Dr. Vladár Gábor titkos tanácsos.

A jogalkotás valójában nem a jogalkotó mesterség, vagy eufemisztikusabban szólva, a jogalkotó hivatás munkája. Paradox stilizálásban: nem a jogalkotó „alkotja“ a jogot. A hivatalos jogalkotás munkája akkor kezdődik, amikor a jogrend legalapvetőbb pillérei a társadalmi élet akár eruptiószerűen mozgalmak, akár lassu fejlődési folyamat kiérlelt eredményeként már kitermelődtek. A jogrend alapkövei társadalmi, nem jogászai képződmények. A jogalkotással, a codifikációval szemben praeexistens adottságok. A jogrend alapjának kiképzése és a jogalkotás úgy viszonylik egymáshoz, mint a kőműves és ács munkája azokhoz a mesterségekhez, amik ma belső iparművészetnek szeretik magukat nevezni. A mai élet jogalkotója számára sokkal nagyobb munka vár, mint az előre megadott keretek belső kiképzése. A jövő évtizedek fejlődése fogja megmutatni, vajjon a mai forrongó idők a jogrend alapvető új alapjait rakták-e le, vagy csak egy válságos kornak nélkülözhetetlen szükségleteit elégítették ki a válság időtartamára korlátozott érvénnyel. Akármit hozzon is a jövő, a ma jogalkotójának sokszor kell ellátni azt a feladatot, hogy olyan új szellemvilágot teremtsen, amely a fejlődés ez irányba tolódása esetén alkalmas legyen egy új jogrend szilárd alapjául szolgálni, de amely szellemvilágnak azzal a ruganyossággal is kell bírnia, hogy ha a jövőbeni alakulás esztendőkre megzavart árja a régi medrébe vissza akar térni, ez a meder képes legyen a víz újra befogadására. A jogalkotó sem lehet próféta — a jövőndő bizonytalansága rákényszeríti, hogy a ma szüksége által diktált újításokat

organikusan termelje ki a régi jog talajából, és ezt durva elszakítással ne dobja el magától.

Aki oly mesterien, annyi felkészültségével a mai (lehet, hogy tegnapi) jognak, annyi eleven érzéssel a pillanatnyi ma számára tud dolgozni az alapirányában is kétes jövő előkészítésén: ezernyi vívódásáért, tépelődéséért, az anyaggal való megbirkózásáért, az összeegyeztethetlen összeegyeztetéseért, minden elismerést megérdemel. Ebből a munkából jelentékeny rész esik bírói gyakorlatunkra — de a valóságos gyűjtő medencéje a munkatömegnek a codifikatio műhelye.

Dr. Vladár Gábor titkos tanácsosi kinevezésével ennek a codifikatori munkának feje nyert kitüntetést. A jogi tradíciók és a jogfejlődés szempontját egyaránt szolgáló lapunk hasábjain őszinte örömmel köszöntjük a kitüntetést és a kitüntettet.

Szemlélődés.

Az 1937. október végén lezajlott budapesti kamarai választásokon a kar szavazatra jogosult tagjainak körülbelül 90%-a vett részt. Igen nagy arányszám. A nagy érdeklődés magyarázatául egyesek azt hozták fel, hogy a szavazás ez alkalommal nemcsak jog volt, hanem büntető sanctió alatt álló kötelezettség, mások meg azt, hogy a széleskörű kortézia eredményezte az urnákhoz való erőteljes felvonulást. Nem hinném, hogy akár az egyik, akár a másik magyarázó elmélet eltalálná a valót. *Ugy gondolom, hogy a jogok érvényesítése valóságos, komoly érdeklődés kifejezése volt: az új rendtartás első kamarája állott választás alatt, melyre súlyos feladat, a magyar ügyvédség új korszakának megnyitása vár.*

*

Mi a Kamara szerepe az új ügyvédi rendtartás értelmében? Világosan, tömören válaszol erre a kérdésre a törvény 3. §-a: „az ügyvédi kar erkölcsi tekintélyének megóvása, az ügyvédi kar testületi érdekeinek képviselése, az ügyvédség gyakorlatával járó jogok védelme s köteleességek teljesítésének ellenőrzése, fegyelmi hatóság gyakorlása... állásfoglalás és javaslattétel igazságszolgáltatásra és jogalkotásra vonatkozó kérdésekben.” E körülírást kiegészíti még a törvény 51. §-a által adott felhatalmazás a zártszám iránti javaslattétel irányában.

Egyszerű szavak, keményvonalu kifejezések és valóban mindent felölelnek, ami a „kamarai hatáskör”-ben bennfoglaltatik. Még sem adják, amínthogy a kodifikációs szövegezés módszerével nem is adhatják meg a találó, valódi választ a sokezer ügyvédnek az új pragmatika felé forduló kérdő tekintetére.